

En weg is het landschap, in een generatie met dank aan de Megadozen!

Geachte Statenleden van de Commissie Ruimte,

Bovenstaand is de titel van een uitstekend artikel geschreven door Wybo Algra en geplaatst in Trouw van 23-1-2021. Klik op de voornoemde titel plus Trouw en u kunt het op uw gemak doorlezen.

Waarom is dit artikel zo betekenisvol? Het geeft precies weer wat er aan de hand is in onze maatschappij en dus ook in ons landschap.

De schrijver rijdt over de A7, ziet Agriport en schrikt zich dood! Daarna rijdt hij verder over de Nederlandse wegen, kijkt om zich heen en beschrijft de teloorgang van een waardevol Nederlands cultuurlandschap. Is die teloorgang erg? En wat krijgen we er voor terug?

Het is heel erg. Hij laat dit onder andere verwoorden door Adriaan Geuze, de bekende Nederlandse landschapsarchitect. Deze schetst op een onnavolgbare wijze de verloedering van ons cultuurlandschap die nooit meer terug te draaien is. "Het landschap verramsjt", zegt Geuze. Dat geldt ook voor de Wieringermeer en haar rationeel en modern ingerichte ruimte!

Ook wordt er gesproken over de "digital gateway" of digitale toegangspoort. Een toegangspoort die veel ruimte- en energie verbruikt en netto weinig per m2 opbrengt.

Wat betreft de gemeente Hollands Kroon: Op bedrijventerreinen in de randstedelijke gebieden is ruimte in overvloed. Wel voor hogere prijzen! De landelijk gebieden, zoals ook deze voornoemde gemeente, zouden hun landschappelijk ziel niet mogen verkopen voor de vestiging van bedrijven.

En de moderne akkerbouw en veeteelt? Deze kan circulair worden georganiseerd (ten dele al het geval) en het bestaande landschap daardoor juist een kwaliteitsimpuls geven. Die landbouw is niet alleen voor de voedselproductie van belang maar ook voor de recreant uit de stedelijke gebieden die er in zijn vrije tijd, rust en ruimte zoekt. En deze landbouw is er ook om natuur en milieu te versterken. Ze past uitstekend in een land waar de ruimte schaars is, en bovendien kan ze het Nederlandse cultuurlandschap bevorderen, ons visitekaartje, nu en ook later. De gronden van de IJsselmeerpolders zijn ook nog eens heel vruchtbaar en mogen niet worden misbruikt als bedrijventerreinen.

In het artikel komt ook de kwetsbaarheid van het regionale en lokale bestuur aan de orde. Deze zitten te dicht bij de belangen van bepaalde invloedrijke bemiddelde bedrijven.

De ruimte is iets wat de rijksoverheid aangaat zoals tot 2012 door het VROM (Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu) uitstekend werd geregeld. Zij maakten de ruimtelijke plannen voor heel Nederland. Hier lag visie aan ten grondslag en geen financiële belangen. Nu is er, zegt de schrijver; "een ondoorgrondelijke op lobby en deals gebaseerde ruimtelijke ordening, op gemeentelijk en provinciaal niveau".

Ook wordt er in het artikel nog eens aan ons besef geappelleerd. Niet alleen wat betreft de slordige omgang met onze ruimte door "verdozing" met datacenters, distributiecentra en anderszins maar ook wat betreft de enorme vraag naar energie bij vooral de datacenters. Hierdoor wordt de ruimte nog eens op zijn kop gezet, zelfs in het kwadraat. Denk hierbij aan de vele megawindmolens die er nog bij moeten komen om aan de groene stroomvraag te voldoen.

En, last but not least; in het voorjaar van 2020 is het Gebiedsplan Wieringermeer door de raad van tafel geveegd (!) en tevens kreeg het college de opdracht zo snel mogelijk een nieuwe Omgevingsvisie op te tuigen.

Ons voorstel is; zo snel mogelijk de wens van de raad uitvoeren. Dus aan de slag met de nieuwe Omgevingsvisie. Gedurende die tijd geen verdere besluiten nemen die onze ruimte aangaan in en rond het Agriportgebied. Dus ook geen besluit over B1, de bestemmingswijziging van landbouwgrond naar bedrijventerrein.

Namens de werkgroep Red de Wieringermeer.
Marco Lont

